

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt II. Alex. III. (a) Norvicensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

CAPVT II.

Alex. III.(a) Norvicensi Episcopo.

Continebatur in litteris à te nobis transmissis, quod cùm super decima de Querche inter Magistrum Hub. & N. de mandato nostro coram te (b) verte-
retur, constiterit tibi, quod M. Abbatissia sanctæ Mariæ de(c) Wint. pro communi
voto, & unanimi consensu, conventu assensum præstante, decimam ipsam prædicto
H. concessit & Rad. Winton. Archidiaconus per clavem & librum sibi exinde in-
vestituram fecit: Magister verò N. probavit coram te idoneis testibus, quod præ-
fata Abbatissa præscriptam decimam sibi priùs dederat, conventu non contradic-
ente, quādā eam præfato Huberto dedisset, & quod à diocesano Episcopo ejus fue-
rit concessio confirmata. Unde quia nos consulere voluisti, cui concessio inniten-
dum sit, consultationi tux: taliter respondemus, quod concessio priùs facta, si con-
ventu sciente, & non contradicente facta est, robur firmum debet habere. Verū
si præfata Abbatissa ignorantē conventu, aut contradicente, priùs prædicto N. de-
cimam suam concescit, & non post multum tempus de assensu conventus eandem
decimam memorato Huberto dedit, sic ut tibi eam datam fuisse constet, secunda
concessio debet præjudicare priori.

NOTÆ.

1. (a) **N**orvicensi.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2, & in cap. con-
tinebatur, de depons. impub. & post Concilium
Lateran. p. 47, cap. 5, ex quo Conciliorum volu-
mine ita restituó integrum hujus textus. De Eccle-
sia Norvicensi egi in cap. 9, de re scriptis.
(b) **V**erteretur.] **Q**uestio verteretur, supplet
Antonius Augustinus in notis ad hunc textum, in 1.
collect.
2. (c) **S**ancte Maria de Wint.] **L**ege de Wilt. Wil-
tonia enim, in pago proximo ad Sarisbariam ur-
bem erat cenobium hoc monachorum D. Bene-
dicti, ut refert Polydot. Vergil. lib. 6, hist. Anglie,
fol. 117.

COMMENTARIUM.

Difficilis profecto, & merito vīsus est præ-
fens textus juris Interpretibus, duplice ex ca-
pite. Primo, quā si in textu antecedenti docetur,
in qualibet alienatione rei Ecclesiastice desiderari
fīmul cum Prælato collaudationem, & subser-
ptionem Capituli, quomodo in præfenti Abbatissa
poterat tacente Capitulo decimam Magistro
Huberto concedere, & per consequens alienare.
Secundo quia ait Alexander, secundam decimam
concessionem consentiente Capitulo factam, ita
demūn præferri priori, ignorante, vel contradic-
ente Capitulo celebratam, si statim, & non elapsso
longo tempore facta sit; ubi innuitur, quod si
post longum tempus secunda concessio facta fuit,
prævalet prior, etiam renuente Capitulo facta,
quasi Magister Hubertus per præscriptionem de-
cimam, seu ejus jus acquirierit, cùm certum sit, in
tali casu nullo modo præscriptionem procedere,
ex traditis per Berojum in cap. de quarta, de
præscript. His difficultatibus, ut latisfaciant
Glossa, & antiquioresia præsenti, Berojus ubi

proximè, num. 23, in varias distracthantur senten-
tias. Aliqui accipiunt textum hunc de alienatione
rei modicæ, quo casu non desideratur eadem so-
lemanitas, quæ exigitur in alienatione rei gravis
estimationis, cap. territus 12. q. 2, ita Rebosis
de decimis q. 5, num. 34. & alii congettūt à Barboſa
in præfenti, ipsi etiam docent, Alexandrum III.
desiderare, ut non post multum tempus secunda
concessio facta sit, quia si longum tempus elabat-
tur, præfumitur Capituli conuenit in diuturna
taciturnitate. Sed his, & aliis onus illis sententias,
existimo cum Brito, quēm laudat, & sequitur
Carvallo in cap. Raynuntius, 2. p. num. 333, textua
hunc nullo modo esse accipitendum de alienatio-
ne decimarum, vel simili rei ecclesiastice; sed
potius de præscriptione ad beneficium, quæ
competebat monasterio sanctæ Mariæ; & ita
decimam in præfenti non significare quod sonat,
sed potius beneficium Ecclesiasticum, ut in cap.
vixit, de loco. Quadratur hæc interpretatio ex
eo, quia in præsenti referuntur hujusmodi decimæ,
seu beneficij concessionem confirmasse Episcopum,
& Archidiaconum investitum dedisse
per clavem, & librum: quæ omnia propria sunt
institutionis canonicae, & investitura corporalis in
beneficio: quis autem unquam audivit, in alienatione
decimarum à personis exemplis facta de-
siderari, institutionem Episcopi, & investitutam
Archidiacoñi, quæ peculiaria sunt beneficii ecclæ-
stici, ut probavi in cap. ut nostrum, de officio. Ar-
ebid. cap. 3. de inst. Unde facile, & noviter re-
spondetur secunda difficultati; Ideo enim exigit
Alexander, ut non post multum tempus secun-
dam concessiosem fecerit Abbatissa, quia si elap-
sum tempus diuturnum esset, ex taciturnitate
præsumetur conuersus, juxta textum in locum de
in rem verso 8. ff. de usur. l. 2. C. de idecom. l. per. 5
ulti ff. de inoff. l. 4. C. de non numer. pecun. l. item ff. 7.
8. final. ff. ad Maled. l. simajor factus, junctis tradi-
tis à Barboſa de potest. Epis. alleg. 95. Flores de
Mena variar. q. 23.

CAPVT